

Rachel Renée Russell

NIKKIS

dagbog

På dansk ved Ida Farver

★ ★
Alvilda
★

NIKKIS DAGBOG 2

er oversat fra engelsk efter

DORK DIARIES

- TALES FROM A NOT-SO-POPULAR PARTY GIRL

Først udgivet af Aladdin, an imprint of Simon & Shuster

Children's Publishing Division

Copyright © 2010 by Rachel Renée Russel

All rights reserved

Published by arrangement with Writers House, New York

and la Atterholm Agency, Sweden.

Dansk udgave: © 2015 Forlaget Alvilda, København

Grafisk tilrettelægning: Kat:Art

1. udgave, 1. oplag

Trykt 2015 af Nørhaven, Danmark

ISBN 9788771059397

www.alvilda.dk

FREDAG DEN 11. OKTOBER

Jeg fatter bare ikke, at det her sker for mig! Jeg står og FLIPPER UD i omklædningsrummet!!

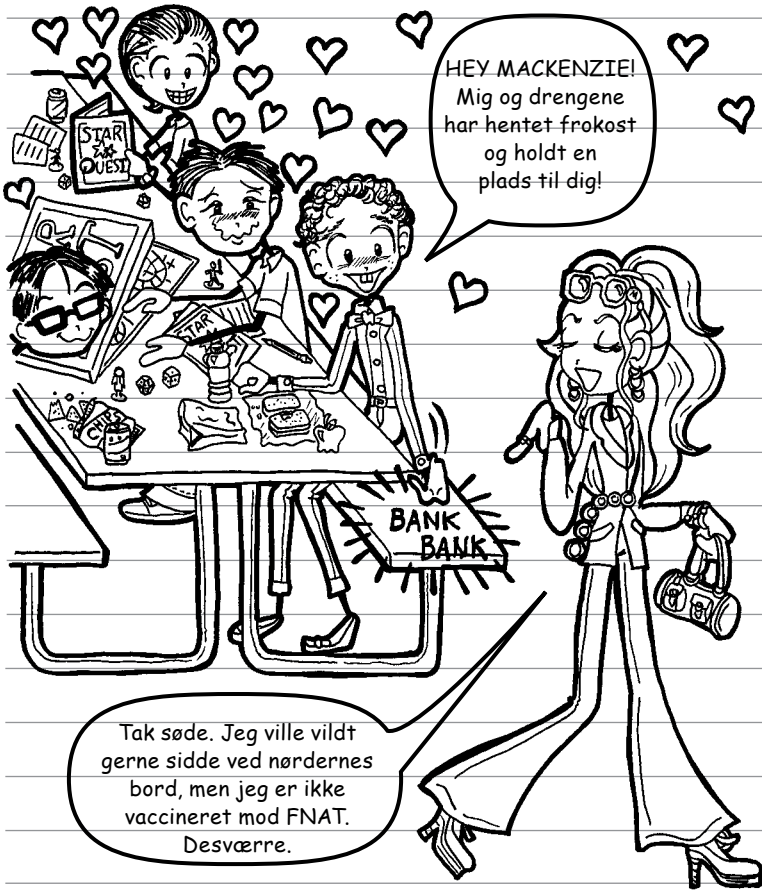
Jeg overlever ALDRIG folkeskolen.

Jeg har lige opført mig som et totalt fjols over for ham, jeg er vild med. IGEN ☹ !!

Og som om det ikke var slemt nok, er mit skab placeret lige ved siden af MacKenzie Hollisters ☹ !

Som, BTW, er den mest populære pige på Westchesterskolen og derudover en total SNOB. At kalde hende ondskabsfuld er en underdrivelse.

Hun er en giftig skorpion med skinnende, lyserød neglelak, designer-jeans og hipster-sko. Men af en eller anden grund ELSKER alle hende bare.

Mackenzie og jeg kan bare ikke sammen. Jeg går ud fra, det er, fordi hun

SERIØST HADER MIG ☹️!!

Hun bagtaler mig altid og siger mega lede ting, som at jeg ikke har nogen stil overhovedet, og at rektor

Winstons forfærdelige samling af havenisser har bedre smag end mig.

Hvilket muligvis er sandt ... men ALLIGEVEL!

Det er IKKE i orden, at hun snakker om ting, der ikke rager hende.

I morges var hun endnu mere led, end hun plejer.

OMG Nikkil! Kan du ikke gå hen og skrive i den dagbog et andet sted? Din klamme grønne skjorte clasher med smagen af min nye lipgloss, og det giver mig HOVEDPINE!

Jeg FATTER ikke, at hun rent faktisk sagde det til mig! Helt seriøst, hvordan kan en FARVE clashe med en SMAG?! DUH!! Det er lissom to TOTALT forskellige ... øhmm ... TING!

Der flippede jeg bare ud og råbte: "Desværre Mackenzie, jeg har VIRKELIG travlt lige nu. Kan vi finde et andet tidspunkt, hvor jeg kan IGNORERE dig?!"

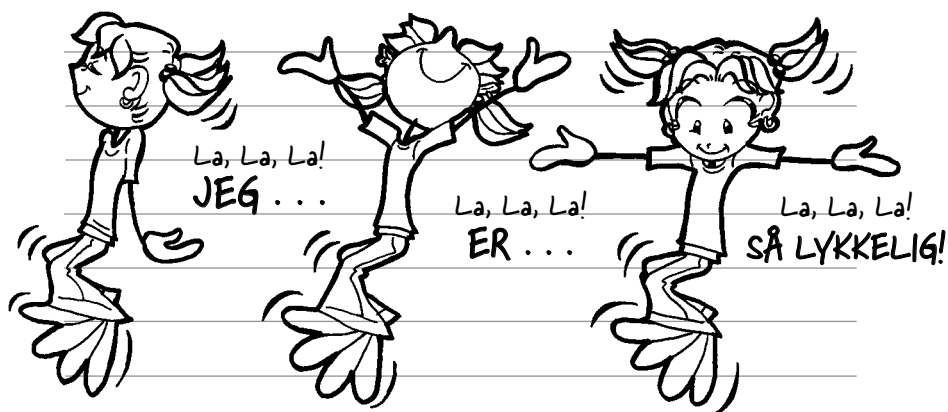
Men jeg sagde det ikke højt, så ingen andre end jeg selv hørte det.

Og som om det ikke var slemt nok, er der kun tre uger til den årlige halloweenfest! Det er årets største fest, og alle snakker allerede om, hvem der følges med hvem.

Jeg ville gøre ALT for at følges med

♡ BRANDON ♡

I går spurgte han mig rent faktisk, om vi skulle være i gruppe sammen i biologi! Jeg var SÅ oppe og køre, at jeg dansede min happy dance:

Og i dag havde jeg en mistanke om, at Brandon måske havde tænkt sig at spørge mig, om vi skulle følges til halloweenfesten.

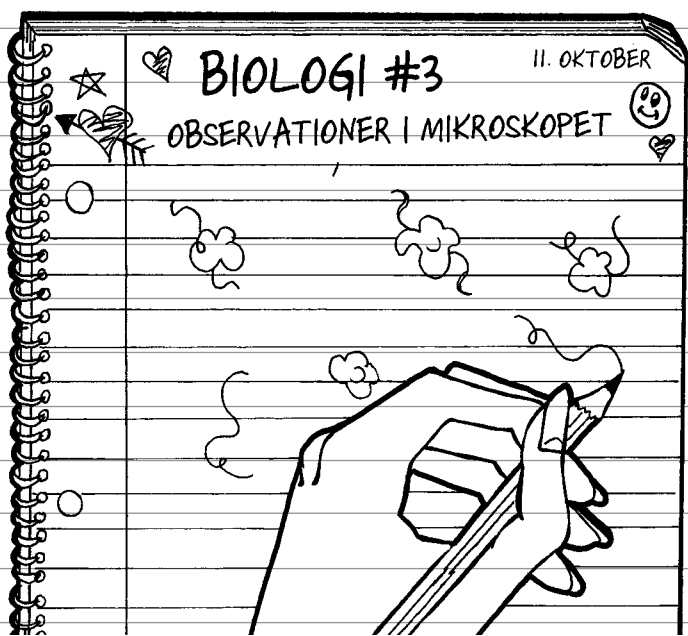
Dagen gik bare LANGSOMT.

Da vi endelig skulle have biologi, var jeg et nervevrag.

Pludselig fik jeg en fæl tanke og begyndte at få koldsved: Hvad nu, hvis Brandon kun så mig som lektiehjælp og intet andet?

Der besluttede jeg mig for at imponere ham med min charme, viden og intelligens.

Jeg smilede til ham og gik straks i gang med at tegne alle de bitte, bitte små nullermandsagtige dimser, jeg kunne se i mikroskopet.

Ud af øjenkrogen så jeg Brandon stirre på mig med et intenst og alligevel forvirret udtryk i øjnene. Det var tydeligt, at han ville snakke med mig om noget MEGA seriøst ... 😊!

De der små dimser i mikroskopet VAR bare nullermænd! OMG!! Det var TOP PINLIGT!!

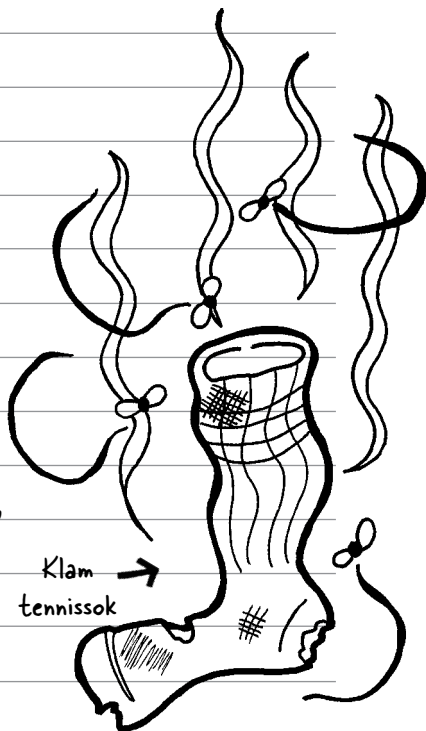
Der vidste jeg bare, at jeg havde mistet enhver chance for at følges med ham til festen.

Men den gode nyhed var, at jeg havde gjort en fantastisk videnskabelig opdagelse vedrørende min intelligens, og jeg kunne endda sætte den direkte ind i en simpel formel:

$$\text{MIN IQ} \leq$$

Men det blev værre endnu.

Jeg stod i omklædningsrummet, da jeg overhørte MacKenzie prale over for sine venner om, at hun var nærmest 99,9% sikker på, at hun og Brandon skulle følges til festen klædt ud som Edward og Bella fra *Twilight*.

Jeg var VIRKELIG skuffet, men ikke spor overrasket. Helt seriøst, HVORFOR skulle Brandon

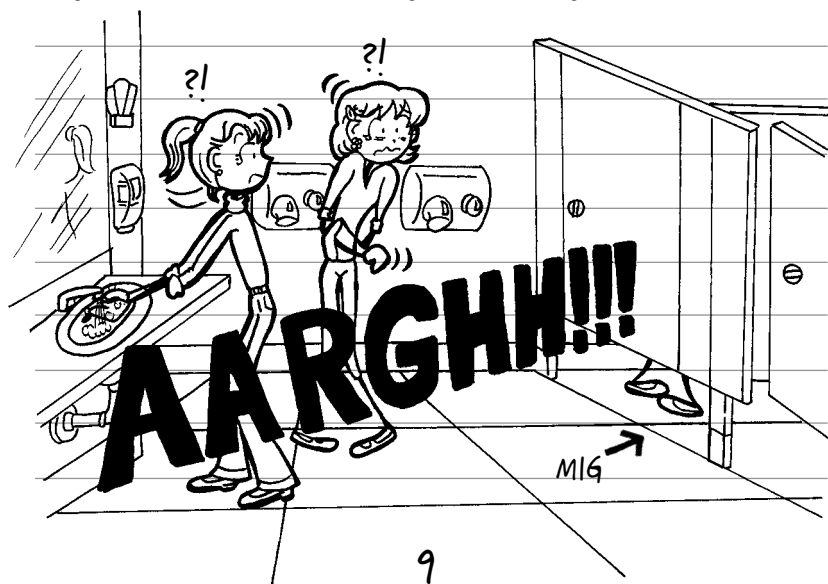
spørge en total nørd som mig, om vi skulle følges, når han kunne følges med en SCP(Sød, Cool og Populær)-pige som MacKenzie?

Og som om det ikke var nok: Da de var på vej ud, fnisede MacKenzie og sagde, at hun havde tænkt sig at købe en ny lipgloss KUN for Brandons skyld. Som om jeg ikke ved, hvad DET betyder.

Jeg var SÅ frustreret og sur på mig selv.

Jeg ventede, indtil omklædningsrummet var tomt, og så SKREG jeg så højt, jeg kunne.

Jeg var SÅ frustreret og sur på mig selv.

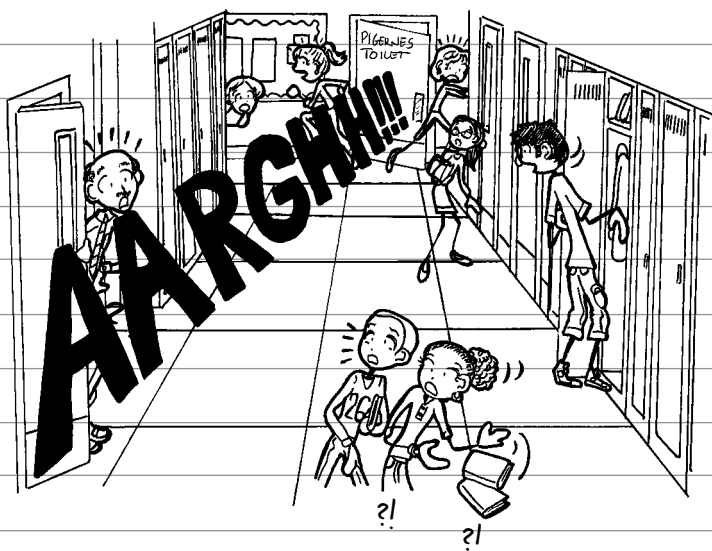

Hvilket, af en eller anden underlig grund, altid får mig i bedre humør ☺.

Folkeskolen kan være ekstremt TRAUMATISERENDE!!

Men det vigtigste, man skal huske, er: altid at forholde sig ROLIGT og prøve at håndtere sine personlige problemer på en DISKRET og MODEN måde.

MIG, DER HOLDER EN PRIVAT SKRIGEFEST!

LØRDAG DEN 12. OKTOBER

I dag har bare været den MEST spændende dag
NOGENSINDE!

Jeg fatter stadig ikke, at jeg vandt førstepræmien
på 2500 kr. i skolens konkurrence 😊!

Uden overhovedet at fortælle mig noget meldte
Chloe, Zoey og Brandon mig til konkurrencen med
de tegninger af tatoveringer, som jeg havde lavet til
folk på skolen.

Så jeg gik helt amok, da jeg fandt ud af, at jeg
havde vundet! Hvem skulle ha' troet, at jeg kunne
slå MacKenzies fantastiske modeillustrationer?

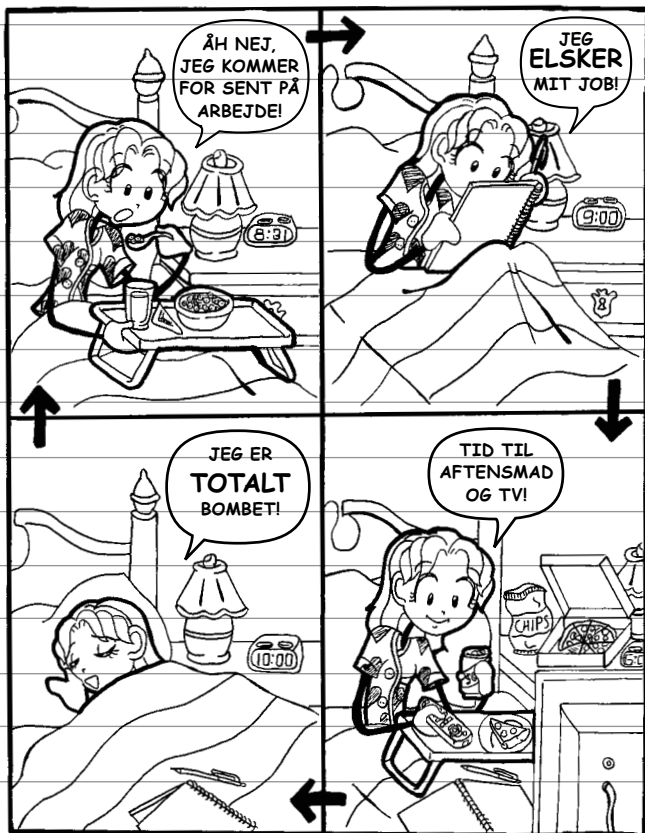
Og hvor var hun bare bitter. Især efter hun havde
pralet til alle om, at hun ville vinde.

Jeg kan næsten ikke vente, til jeg får fingrene i de
penge.

Oprindeligt havde jeg planlagt at bruge dem på at

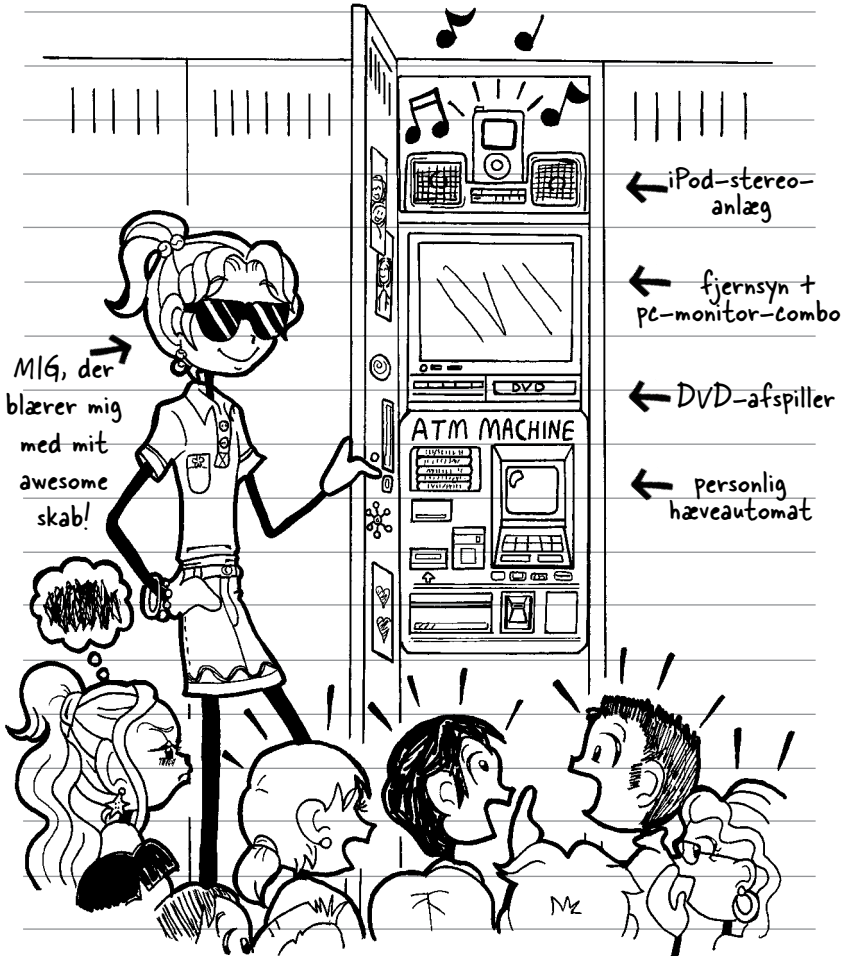
købe en mobiltelefon. Men jeg endte med at beslutte mig for, at det ville være mere fornuftigt at spare sammen til kunstsommerskole næste sommer.

Jeg investerer i min drøm om at blive kunstner, så jeg kan tilbringe hver dag med at ligge krøllet sammen på min seng i mit yndlingsnattøj, mens jeg tegner i min skitsebog og rent faktisk får løn for det. SWEET 😊

Selv om det ville være ret cool at bruge pengene på at fikse mit meget nederen skab lidt op.

Hvis jeg peppede det op med lidt bling, ville jeg være garanteret en plads i SCP-kliken.

Nå, men i hvert fald var hele skolen til
kunstkonkurrence-banketten i dag.

Jeg blev mega chokeret, da MacKenzie kom over og
gav mig et stort knus.

Jeg tror kun, hun gjorde det for at gøre et godt
indtryk over for de andre, for det, hun sagde til
mig, var overhovedet ikke særlig "god taber"-stil:

"Nikki! Tillykke med førstepladsen, søde! Hvis jeg
havde vidst, at dommerne var ude efter talentløst
bras, havde jeg indrammet min puddels brækpletter
og deltaget med det som abstrakt kunst."

OMG! Jeg fatter bare ikke, at hun stod og sagde
det lige op i ansigtet på mig.

Hun skulle bare have skrevet:

"JEG ER SÅ JALOUX!!"

i panden med en sort sprittusch. Det havde været
MERE diskret.

Jeg sagde bare "tak, MacKenzie. Du er simpelthen så BARNLIG. Tag en tudekiks, snup et glas mælk, OG KOM VIDERE I LIVET! ik'?"

Men jeg sagde det ikke højt, så ingen andre end jeg hørte det. Mest fordi jeg i bund og grund er et sødt menneske, og jeg ikke ka' li' negative vibrationer.

Det havde overhovedet ikke noget at gøre med, at jeg er en lille smule intimideret af hende eller noget.

Chloe og Zoey sad lige ved siden af mig under middagen.

Og som sædvanlig fjollede vi mega meget og havde konstant grineflip.

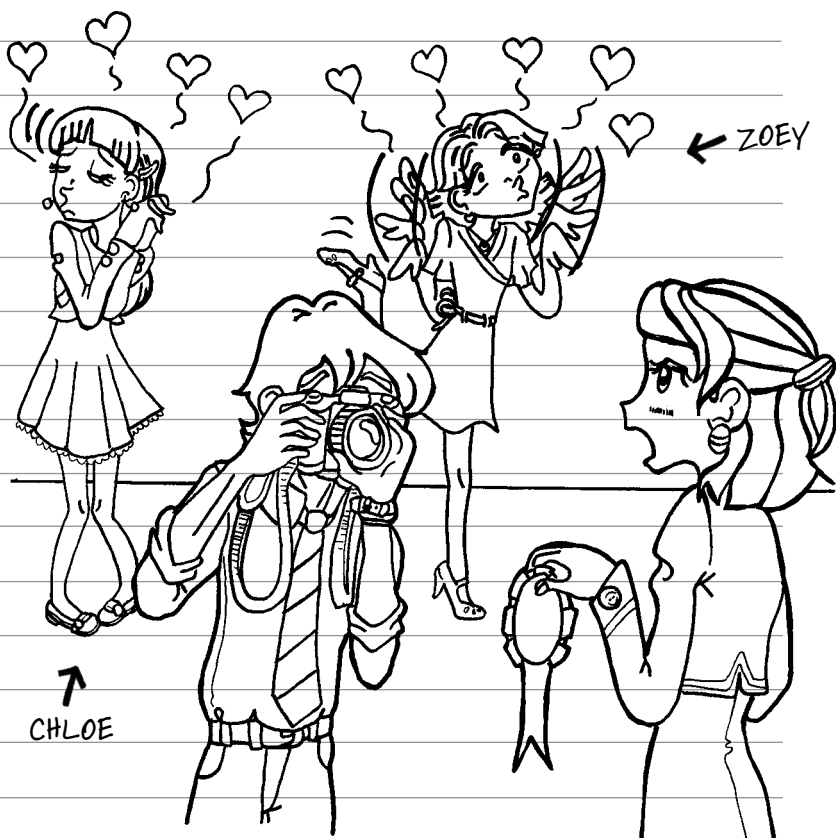
Da Brandon kom over for at tage et billede af mig til skoleavisen, troede jeg, at jeg skulle DØ!

Han foreslog, at vi gik hen til det store vindue på den anden side af gangen, hvor lyset var bedre.

Først var jeg glad for, at Chloe og Zoey ville med,

for jeg var super nervøs. Men de stod konstant og lavede kyssemund lige bag ved ham, mens han tog billeder, og opførte sig som to forelskede, romantiske fjolser.

OMG! Det var SÅ FLOVT!!

Jeg var så vred, at jeg havde lyst til at gribe dem begge om halsen og klemme til, indtil deres små hoveder eksploderede.

Men jeg nøjedes med at skære tænder og bad til, at Brandon ikke lagde mærke til, at de fjollede rundt bag ved ham på den måde.

Chloe og Zoey er virkelig søde, dejlige venner, men nogle gange føler jeg mig mere som deres babysitter end deres BFF.

Da de hørte, at desserten var ved at blive serveret, skyndte de sig heldigvis tilbage til banketten for at fortsætte ædegildet. Hvilket betød, at Brandon og jeg var helt alene!

Men det var så'n lidt underligt og pinligt, for i stedet for at snakke sammen stod vi bare og kiggede på hinanden og så ned i gulvet, og så på hinanden og så ned i gulvet, og så på hinanden og så ned i gulvet.

Og det fortsatte lissom bare FOR EVIGT!!

Men ENDELIG børstede han sine vildfarne pandelokker ud af øjnene og smilede så'n lidt genert til mig. "Jeg sagde jo, at du ville vinde. Tillykke!"

Jeg kiggede ham ind i øjnene, og mit hjerte begyndte at slå så højt, at mine tæer faktisk begyndte at vibrere. Lidt ligesom at stå tæt på en bil, der spiller din yndlingssang mega højt, men med vinduerne oppe. Og du kan ikke rigtig høre melodien, men det inderste af din sjæl kan mærke vibrationerne fra bassen. Bumdada bum!! Bumdada Bum!!

Og jeg havde det bare, som om min mave blev invaderet af en hær af aggressive, men alligevel skrøbelige ... sommerfugle.

Jeg indså med det samme, at jeg led af et tilbagefald af RBS-syndromet (også kendt som rutsjebanesyndromet).

Jeg bed tænderne sammen og spændte hver en muskel i kroppen for ikke at komme til at skribe "WEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE!" af bar glæde.

Men i stedet kom jeg til at sige noget langt, langt værre.

"Tak, Brandon. Øh ... har du prøvet de der små, nittede nugget-dimser med barbecuesmag? De er faktisk ret nice!"

"Sagde du lige nugget-dimser??!"

"Yep. De står forrest på buffeten lige ved siden af velkomstdrinken. Man kan også få dem med honningglasering og hot'n'spicy. Men dem med barbecue er min favorit."

"Øhm ... faktisk, nej. Jeg har ikke prøvet dem."

"Nå, men du sku' ta' og prøve dem ..."

"Nå, men øh ... jeg ville egentlig spørge dig om noget ..."

"Om nugget-dimserne?"

Brandons ansigtsudtryk var top seriøst.

"Nej, faktisk ville jeg spørge om ... hvis du ..."

Jeg holdt vejret og lyttede til hvert et ord, han sagde: "... jeg mener, det ville bare være mega cool, hvis du ville ..."

"BRANDON!! Der er du!! OMG! Jeg har ledt efter dig overalt!"

MaeKenzie kom brasende ind og gik direkte efter Brandon, som hunden efter kødbenet.

"Som skolens officielle fotograf er du virkelig nødt til at tage et billede af mig, der står ved mine fab-4-ever-illustrationer. De skal til at tage displayet ned!"

Så stod hun bare der og smilede til Brandon med sine store dådyrøjne og vikled en lok om sin ene finger.

Hvilket tydeligvis var et DESPERAT forsøg på at HYPNOTISERE ham til at føje hendes onde sind!

"Brandon, vil du ikke nok skynde dig? Før det er for sent!" peb hun åndeløst, mens hun gloede på

mig i afsky, som om jeg var en stor klam bums, der pludselig var brudt ud på hendes næse eller noget.

Brandon rullede med øjnene, sukkede og smilede sit goofy, men virkelig nuttede, smil til mig.

"Nå, men ... vi snakkes ved senere, ok Nikki?"

"Helt sikkert, vi ses."

På vej tilbage til banketten var jeg lidt svimmel og havde kvalme.

Men på en vildt GOD måde!

Jeg var mest af alt ved at dø af nysgerrighed.

Brandon skulle lige til at spørge mig om noget vildt vigtigt, da Mackenzie var så uforskammet at afbryde ham.

Og det efterlod mig så med det meget indlysende og uafvigelige spørgsmål:

HVORFOR ER JEG SÅDAN EN IDIOT?!!

Nugget-dimser? Jeg FATTER ikke, at jeg bare pludrede sådan løs om de forskellige lækre smagsvarianter af nugget-dimser!

Ikke så underligt, at han ikke har spurgt, om vi skal følges til halloweenfesten.

Men i det mindste blev billedet helt ok.

Brandon er bare en AWESOME fotograf!